

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/224/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7221204028
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7221204028.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a členiek senátu JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Zuzany Stolárovej v spore žalobkyne A. B., nar. X.X.XXXX, C., D. B. XXXX/XX, zast. AK JUDr. Peter Rybár, s. r. o., Košice, Kuzmányho 29, IČO: 47 234 466, proti žalovanému Všeobecná úverová banka, a. s., skrátený názov: VÚB, a. s., Bratislava 3, Mlynské nivy 1, IČO: 31 320 155, zast. AK REMEDIUM Legal, s. r. o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a o zaplatenie 244,76 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku 20C/17/2021 zo 7.6.2022, Okresného súdu Košice II

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok.

II. Žalobkyni priznáva proti žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) odvolaním napadnutým rozsudkom určil, že I. zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 6590501050, uzavretá medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného 8.8.2012 (správne 7.9.2015), je bezúročná a bez poplatkov, II. žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 244,76 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 5.5.2021 do zaplatenia a to všetko do 3 dní po právoplatnosti rozsudku, III. priznal žalobkyni právo na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

2.1. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobkyňa sa žalobou domáhala určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, alternatívne určenia, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je neplatná a zároveň zaviazania žalovaného na zaplatenie sumy 244,76 eur s prísl., ako aj náhrady trov konania.

2.2. Žalobkyňa žalobu odôvodnila tým, že právny predchodca žalovaného spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s., uzatvorila s ňou ako spotrebiteľom zmluvu o spotrebiteľskom úvere 7.9.2015, na základe ktorej jej boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 2 800 eur, ktoré sa zaviazala splatiť v pravidelných 60 mesačných splátkach po 78,16 eur spolu s poistným 5,39 eur, t. j. spolu mesačná splátka bola 83,55 eur. Zároveň spolu so zmluvou o úvere pristúpila k uzavretiu dohody o vydaní kreditnej karty, na základe ktorej malo dôjsť z jej strany k čerpaniu úveru 7 257,44 eur, pričom celková výška úhrad ku dňu podania návrhu bola 7 502,20 eur. Namietala, že zmluva trpí vadami, z ktorých dôvodov sa domáha vyhovieť žalobnému návrhu. Vady žalobkyňa vnímala v tom, že

- zmluva nebola uzatvorená oprávnenou osobou, sprostredkovateľ nepreukázal oprávnenie uzatvárať úverovú zmluvu,
- je rozpore dohody o výške odplaty za poskytnutie úveru, pričom v zmluve má byť výška ročnej úrokovej sadzby 25% ročne, skutočná hodnota má dosahovať 28,08% ročne a hodnota odplaty 24,99% ročne.

- priemerná RPMN dosahovala mieru 6,50% ročne, na základe čoho je zrejmé, že dohoda odporuje zákonu a je neplatná.

2.3. Žalobkyňa tvrdila, že dojednanie o vydaní kreditnej karty je neplatné, nakoľko sa domáhala poskytnutiu úveru jednorazovo vo výške 2 800 eur. Nemala objektívne možnosť odmietnuť vydanie tejto karty.

2.4. Žalobkyňa namietala, že v zmluve absentujú údaje o dobe trvania zmluvy, údaj o termíne konečnej splatnosti zmluvy, údaj o celkovej čiastke, ktorú mal spotrebiteľ zaplatiť, údaj o hodnote RPMN je nesprávny v neprospech spotrebiteľa.

2.5. Žalovaný so žalobou nesúhlasil, žiadal ju zamietnuť a to z dôvodov, že osoby, ktoré zmluvu o úvere podpísali, boli na to oprávnené a riadne splnomocnené. K rozporu dohody o výške odplaty žalovaný uviedol, že podľa § 53 ods.6 OZ odplata nesmie podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Termín uzavretia zmluvy o úvere bol 2. štvrtrok roku 2015 pre daný typ úveru bola hodnota RPMN 18,01% (dvojnásobok 36,02%). V zmluve je uvedená odplata 27% ročne, teda žalovaný nezaviazal na výšku odplaty v prípustnej miere, keďže výška odplaty je pod týmto dvojnásobkom priemernej RPMN z daného obdobia. K neplatnosti zmluvy z dôvodu neplatného dojednanie o vydaní kreditnej karty uviedol, že judikatúra preferuje platnosť právneho úkonu. Poukázal na Najvyššieho súdu SR z 26.7.2018 sp. zn. 3Cdo/80/2017 ako aj Nález ÚS SR III.ÚS/438/2018 z 11.6.2019. Zdôraznil, že zmluva ako dvojstranný právny úkon je úkonom, ktorého účastníkom bola aj samotná žalobkyňa, ktorá platnosť zmluvy namieta po vyše 6 rokoch trvania zmluvného vzťahu. K námietkam žalobkyne týkajúcim sa bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru uviedol, že má za to, že zmluva obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti (výška úveru, náklady spotrebiteľa, celková čiastka na úhradu spotrebiteľa, RPMN, úroková sadzba). Text zmluvy je jednoduchý a zrozumiteľný a žalovaný pod pojmom termín konečnej splatnosti a pojem doba trvania zmluvy, ktoré je treba rozlišovať a odlišne chápať. Kým termín konečnej splatnosti sa vyjadruje časovými jednotkami, údaj o dobe trvania zmluvy nie je potrebné vyjadriť totožne, teda dátumovým špecifikovaním, nakoľko ide o úplne odlišný údaj. Formuláciou o uzavretí zmluvy po dobu 120 mesiacov, resp. do splatenia všetkých záväzkov klienta je potrebné chápať ako splnenie tejto zákonnej náležitosti. K výške RPMN žalovaný uviedol, že žalobkyňa nesprávnym výkladom dospela k názoru, že výška poistenia vstupuje do výpočtu RPMN. Citoval § 2 písm. g/ a § 19 ods.2 z. č. 129/2010 Z. z. a dospel k záveru, že v zmluve je uvedený správny výpočet RPMN. Poskytnutie úveru nebolo podmienené uzatvorením poistenia schopnosti splácať úver. Táto skutočnosť vyplýva zo samotnej zmluvy, keď v bode IV. Prihláška k poisteniu schopnosti splácať úver, je jasne uvedené, že poistenie nie je povinné.

2.6. Žalovaná v ďalšom podaní vzniesla námietku premlčania s poukazom na § 107 ods.1,2 OZ a konštatovala, že podľa výpisu z účtu za obdobie troch rokov po dátume 31.3.2016 žalobkyňa neuhradila žiadnu splátku.

2.7. Súd citoval znenie § 9 ods.2 písm. b/ a konštatoval, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nie je neplatná z dôvodu, že bola podpísaná osobami na to oprávnenými a riadne splnomocnenými a to sprostredkovateľom spoločnosťou KT FINANCE s.r.o.

2.8. Súd nepovažoval predmetnú zmluvu v časti dohody o výške odplaty za neplatnú z dôvodu odporujúceho dobrým mravom. K uvedenému citoval § 53 ods.6 OZ a uviedol, že odplata dohodnutá v zmluve vo výške 27% neprevyšuje dvojnásobok sumy za 2. štvrtrok roku 2015, v ktorom bola hodnota RPMN 18,01%, preto konštatoval, že nie je možné považovať zmluvu za neplatnú z dôvodu rozporu s dobrými mravmi.

2.9. K vydaniu kreditnej karty súd poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR 3Cdo/80/2017 z 26.7.2018 a stotožnil s názorom žalovanej, že analógiou uvedeného možno dospieť k záveru, že ak žalobkyňa mala ako klient možnosť odmietnuť vydanie kreditnej karty, nemožno hovoriť o neprijateľnosti alebo neplatnosti tohto ustanovenia zmluvy.

2.10. Zmluvu však súd považoval za bezpoplatkovú a bezúročnú z nasledujúcich právnych dôvodov. Citoval znenie § 9 ods.2 písm. f/, k/, § 11 ods.1 písm. b/, d/ z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a dospel k záveru, že zo znenia úverovej zmluvy vyplýva, že táto neobsahuje údaj o dobe trvania zmluvy tak ako to vyžaduje § 9 ods.2 písm. f/, ktorý má byť určený počtom dní, týždňov, mesiacov alebo rokov. Úverová zmluva obsahuje vymedzenie do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy.

2.11. Podľa § 9 ods.2 písm. k/ z. č. 129/2010 Z. z. je potrebné, aby zmluva obsahovala výšku, počet a termíny splátok istiny, výšku, počet a termíny splátok úrokov a výšku, počet a termíny splátok iných poplatkov. Takéto uvedenie členenia je významné z hľadiska, že spotrebiteľovi pomáha posúdiť výhodnosť ponúkaného úveru jeho prijateľnosť.

2.12. Právna skutočnosť, že zmluvy o spotrebiteľskom úvere musia obsahovať výšku, počty a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov s rozčlenením jednotlivých splátok, vyplýva aj z judikatúry

a pre úplnosť poukázal na rozhodnutie KS Trenčín 9Co/401/2012, KS Košice 9Co/83/2014, KS Trnava 9Co/401/2012.

2.13. Pokiaľ doba trvania zmluvy má byť určená počtom dní, týždňov, mesiacov alebo rokov, na ktoré sa zmluva uzatvára, pri termíne konečnej splatnosti zmluvy má byť určený konkrétny dátum, t.j. presný deň, mesiac a rok. Zmluva neobsahuje vyjadrenie termínu konečnej splatnosti vo formáte 9/2020, čo je nesúladne so zákonom.

2.14. Súd poukázal na § 53 ods.1, § 54 ods.1 OZ a konštatoval, že obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú zakotvené v § 9 ods.2 zákona o spotrebiteľskom úvere. Medzi nimi je zakotvená doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, termín konečnej splatnosti úveru, výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať ku jednotlivým nesplateným zostatkom splatnosti spotrebiteľského úveru.

2.15. Ďalej súd citoval znenie § 11 ods.1 z. č. 129/2010 Z. z. a konštatoval, že zmluva, ktorá je predmetom tohto sporu, nemá vyššie citované náležitosti, preto, ako takú, ju robí zmluvou bezúročnou a bezpoplatkovou.

2.16. Medzi stranami nebolo sporné, že výška žalobkyni poskytnutých finančných prostriedkov vyčerpaných prostredníctvom kreditnej karty je 7 257,44 eur, ale zo strany žalobkyne boli na účet žalovaného poukázané finančné prostriedky minimálne vo výške 7 502,20 eur, to znamená, že o sumu 244,76 eur viac.

2.17. Súd právne posúdil vec podľa § 451 ods.1,2, § 107 ods.1,2 a z prehľadu kreditných transakcií vyplynulo, že splátky uhrádzané žalobcom, ich výška a dátumy, boli 10.10.2019, 17.10.2019, 11.11.2019 a 12.12.2019 po 70 eur, t.j. súhrne 280 eur. Žalobkyňa tak žaluje zaplatenie sumy 244,76 eur, ktorá pozostáva zo splátok uhradených 7.10.2019, 11.11.2019, 12.12.2019 a zo sumy 34,76 eur, t.j. časť splátky uhradenej 10.10.2019. Žaloba bola podaná 6.5.2021, preto je zjavné, že nárok nie je premlčaný v trojročnej objektívnej premlčacej dobe, ako to namietal žalovaný.

2.18. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 266 ods.1 a § 255 ods.1 CSP tak, že žalobkyni priznal plnú náhradu trov konania.

3.1. Žalovaný napadol rozsudok včas podaným odvolaním z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods.1 písm. b/, f/, h/ CSP, ktoré odôvodnil nasledovne.

3.2. Namietol skutkové závery súdu, keď vyhodnotil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neuvádza dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti. Termín konečnej splatnosti je v zmluve uvedený primeraným a zrozumiteľným spôsobom, a to 09/2020 tak, že nemôže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Zároveň zmluva uvádza splatnosť splátok, teda aj splatnosť poslednej splátky ako 20. deň v mesiaci.

3.3. Doba trvania zmluvy v prejednávanej zmluve je i bez explicitného vyjednania uvedená primeraným a zrozumiteľným spôsobom nepripúšťajúcim pochybnosti aj z perspektívy tzv. priemerného spotrebiteľa, nakoľko uvádza okamih, dokedy je spotrebiteľ povinný najneskôr splatiť úver - konečnej splatnosti - údaj 9/2020, tento údaj zároveň zodpovedá údaju 60 mesačných splátok so splatnosťou prvej splátky 20.10.2015 a splatnosťou ďalších splátok vždy 20. dňa v mesiaci. V tomto smere poukázal na aktuálne rozhodnutie NS SR, a to uznesenie NS SR 1Cdo/167/2021 z 27.4.2022.

3.4. K ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) uviedol, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, a to v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd k teoretickej nesprávosti údajov o RPMN a celkovej čiastke neuviedol žiadne stanovisko, preto rozhodnutie súdu v tejto časti považuje za nepreskúmateľné. Pre istotu uviedol údaj o celkovej čiastke vo výške 4 689,60 eur a údaj o hodnote RPMN vo výške 24,99%, ktoré sú uvedené v časti V. zmluvy. Poukázal pritom na rozhodnutie NS SR 3Cdo/80/2017 z 26.7.2018 a konštatoval, že poistenie schopnosti splácať úver ako typ zabezpečenia záväzkov plynúcich zo zmluvy o úvere je v tomto prípade fakultatívne, t.j. ide o možnosť, nie povinnosť, dojednať taký druh poistenia. Uvedené vyplýva z označenia časti IV. zmluvy o úvere „IV. prihláška k poisteniu schopnosti splácať splátky pôžičky (poistenie nie je povinné)“. Žalobkyňa si mohla zvoliť, aký druh poistenia vyžaduje, nemusela si zvoliť ani jeden, pomocou zaškrťavacieho políčka. Celková čiastka je vypočítaná nasledovne - počet splátok x výška splátky, $60 \times 78,16 \text{ eur} = 4 689,60 \text{ eur}$.

3.5. K výške, počtu a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov žalovaný poukázal na § 9 ods.2 písm. l/ a konštatoval, že cieľom tohto ustanovenia je poskytnúť dostatočné množstvo informácií spotrebiteľovi. Spotrebiteľ bol v zmysle požiadavky ZoSU zrozumiteľne informovaný o tom, kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo zmluvy. Podľa názoru žalobcu je teda v zmluve obsiahnutá výška, počet a termíny splátok (78,16 eur, 60 splátok v termínoch od 20.10.2015 do 20.9.2020). V sume splátky je obsiahnutý aj úrok a poplatky, ktoré sú špecifikované

v zmluve, preto sa vyššie uvedené údaje týkajú aj týchto položiek splátky. Súd nesprávne právne posúdil, nakoľko zo zákona nevyplýva rozpis splátky na istinu, úroky a poplatky, preto súd podľa názoru žalovaného svojim rozhodnutím neprimerane prísne sankcionuje veriteľa, pričom údaje v zmluve spĺňajú náležitosti vyžadované zákonom.

3.6. Iný výklad § 9 ods.2 písm. l/ ZoSU je v rozpore so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48 ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, ktorá bola transponovaná do nášho právneho poriadku práve ZoSU. Podľa článku 10 ods.2 písm. h/ smernice zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15. V súvislosti s uvedením výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorý uviedol, že vzhľadom na jasné znenie ustanovení smernice je potrebné konštatovať, že smernica nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere výpis vo forme amortizačnej tabuľky a nie je ani nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa s odkazom na konkrétny dátum, resp. spresnenie, aká časť splátky bude započítaná na vrátenie istiny. Ďalej citoval z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ z 9.11.2016 vo veci C-42/2015.

3.7. Žalovaný poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.2.2018 sp.zn. 3Cdo/146/2017, podľa ktorého nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa z.č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Obdobne sa vyjadril Najvyšší súd SR v uznesení zo 17.4.2018 sp.zn. 3Cdo/56/2018, 7Cdo/98/2018, 4Cdo/187/2017. V zmysle uvedeného žalovaný má za to, že posudzovaná zmluva obsahuje všetky náležitosti vyžadované ZoSÚ a smernicou, preto poskytnutý úver nie je možné posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov.

3.8. Žalobkyňa v zmysle uvedeného nemá nárok na úhradu sumy 244,76 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 5.5.2021 do zaplatenia ako bezdôvodného obohatenia.

3.9. Na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby odvolací súd preskúmal a v zmysle § 388 CSP rozsudok zmenil tak, že žalobu žalobkyne zamietne a prizná žalovanému voči žalobkyni nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu, resp. podľa § 389 ods.1 CSP ho zruší a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4.1. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného poukázala na skutočnosť, že v praxi sa rozlišuje niekoľko druhov obsahových náležitostí zmlúv. Osobitne poukázala, že požiadavky kladené na akékoľvek právne úkony § 37 ods.1 OZ sú podstatné a zákonodarca kladie dôraz na určitosť, zrozumiteľnosť, jasnosť a presnosť právneho úkonu, parametre určitosti, zrozumiteľnosti a jasnosti musia spĺňať aj jednotlivé podstatné náležitosti tohto právneho úkonu. Právny úkon musí byť urobený jasne, presne a zrozumiteľne, ak jasne, presne a zrozumiteľne nebudú v ňom obsiahnuté tie náležitosti, ktoré pre daný právny úkon robia týmto právnym úkonom (podstatné náležitosti). V intenciách uvedeného má byť zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá jasne, presne a zrozumiteľne, potom aj jej jednotlivé podstatné náležitosti musia byť v tejto zmluve uvedené jasne, presne a zrozumiteľne.

4.2. Zákonodarca v § 9 ods.2 ZoSÚ neuvádza, že zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere musia vyplývať tieto náležitosti, ale výslovne, jasne a zrozumiteľne uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať tieto náležitosti. Práve rozdiel medzi slovným spojením „musí vyplývať“ a „musí obsahovať“ je pre rozhodnutie v tejto veci kľúčové. Z gramatického hľadiska slovné spojenie „musí vyplývať“ označuje situácie, kedy jednotlivé parametre nemusia byť v úverovej zmluve exaktne uvedené, ale postačuje, ak ich bude možné z tejto úverovej zmluvy vyvodiť. Išlo by prakticky o postup ponúkaný žalovaným. Naopak, slovné spojenie „musí obsahovať“ vyjadruje požiadavku presného určenia konkrétnych náležitostí, pričom zákonodarca túto potrebuje považovať za tak závažnú, že v prípade nesplnenia tejto povinnosti sankcionuje poskytnutý spotrebiteľský úver bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou takéhoto úveru.

4.3. K údaju o dobe trvania zmluvy žalobkyňa uviedla, že takýto úsek môže byť vyjadrení v dňoch, týždňoch, mesiacoch či rokoch. Za uvedenie doby trvania zmluvy tak nie je možné považovať počet splátok, v ktorých má dlžník vrátiť veriteľovi istinu poskytnutého úveru spolu s jeho odplatom, nakoľko tieto splátky môžu splatené v odlišných časových intervaloch, a teda na základe takéhoto údaju nie je možné objektívne určiť dobu trvania zmluvy. Za splnenie povinnosti uvádzať v úverových zmluvách údaj o dobe trvania zmluvy tiež nemožno považovať prípady, kedy sa v úverových zmluvách uvádza termín uzavretia zmluvy a termín konečnej splatnosti, nakoľko úverová zmluva fakticky môže trvať a byť platná rovnako aj po termíne poslednej splátky úveru.

4.4.Správnosť záverov, ktoré prezentuje žalobkyňa, potvrdzuje aj tá skutočnosť, že samotný zákon o spotrebiteľských úveroch platný a účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy požaduje ako obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere osobitne údaj o termíne konečnej splatnosti, osobitne o dobe trvania zmluvy a osobitne údaj o počte a termínoch splátok, pričom absencia ktorejkoľvek z týchto náležitostí je zákonom sankcionovaná bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru.

4.5.Uvedené potvrdzuje aj početná rozhodovacia prax súdov SR (rozsudok Krajského súdu v Trnave z 15.11.2017 sp.zn. 11Co/297/2016, Krajského súdu v Žiline z 20.4.2015 sp.zn. 11Co/127/2015). Na základe uvedených skutočností je tak zrejmé, že predmetná zmluva neobsahuje údaj o dobe trvania zmluvy tak, ako to predpokladá zákon o spotrebiteľských úveroch platný a účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy.

4.6.K údaju o termíne konečnej splatnosti úveru žalovaná uviedla, že tento má byť vyjadrený presným dňom, mesiacom a rokom, teda presným dátumom konečnej splatnosti peňažných záväzkov. Termín konečnej splatnosti tak dáva spotrebiteľovi obraz o tom, kedy má dôjsť k úhrade posledných peňažných plnení z úverovej zmluvy. Poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19.9.2012 sp.zn. 17Co/151/2012, Krajského súdu v Trnave zo 17.4.2013 sp.zn. 11Co/124/2012.

4.7.K absencii správnej hodnoty RPMN žalobkyňa súhlasí so závermi konajúceho súdu, podľa ktorých predmetná úverová zmluva neobsahuje správny údaj o hodnote RPMN. V tejto súvislosti poukázala, že zmluva obsahuje údaj 24,99 % a ako poukázal v priebehu doterajšieho konania, spolu s uzavretím predmetnej úverovej zmluvy došlo na strane spotrebiteľa automaticky k pristúpeniu k poisteniu schopnosti splácať úver, v dôsledku čoho je tak potrebné zarátavať aj poistné vo výške 5,39 eur mesačne. V zmysle uvedeného RPMN mala byť 28,08 %. Z uvedeného je zrejmé, že údaj o hodnote RPMN v predmetnej zmluve je uvedený nesprávne, v neprospech spotrebiteľa, čo § 11 ods.1 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru.

4.8.K absencii údaje o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, v neposlednom rade súhlasí so závermi konajúceho súdu, ktorý dospel k záveru, že v predmetnej zmluve mala žalobkyňa na jej podklade zaplatiť sumu 4 689,60 eur, čo sa rovná súčtu 60-tich mesačných splátok po 78,16 eur. Uvedené však nie je správnym, keďže ku každej mesačnej splátke je potrebné prirátavať aj sumu poistného vo výške 5,39 eur, nakoľko spotrebiteľ musel pri uzatváraní úverovej zmluvy súčasne pristúpiť k poisteniu schopnosti splácať úver. Celková suma tak predstavuje čiastku 5 013 eur, čo sa v predmetnej zmluve nenachádza.

4.9.Ako vyplynulo z podaného vyjadrenia, predmetná zmluva preukázateľne neobsahuje hneď niekoľko náležitostí, ktoré je potrebné považovať za podstatné. Absenciu týchto náležitostí § 11 z.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru.

4.10.V tejto súvislosti poukázala na zásadu právnej istoty vyjadrenú v čl. 2 CSP.

4.11.Na základe uvedeného navrhla, aby odvolací súd potvrdil napádané rozhodnutie ako vecne správne a žalobkyni priznal plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

5.1.K vyjadreniu žalobkyne žalovaný uviedol (č.l. 194 - 195), ktorý poukázal na svoje odvolanie a zotrváva na tom, že doba trvania zmluvy je vyjadrená správne. K uvedenému sa vyjadril v uznesení Najvyšší súd SR sp.zn. 7Cdo/177/2021 z 21.4.2022, 7Co/242/2021 z 31.3.2022.

5.2.K správnosti hodnoty RPMN uviedol, že podľa čl. 4 zmluvy je prihláška k poisteniu schopnosti splácať splátky pôžičky (poistenie nie je povinné). K obdobnému záveru dospel aj Krajský súd v Košiciach v rozsudku sp.zn. 9CoCsp/4/2021.

5.3.Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok tak, že žalobu zamietne a prizná žalovanému voči žalobkyni nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu, resp. podľa § 389 ods. 1 CSP zruší rozsudok a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6.V ďalších vyjadreniach strany sporu zotrvali na svojich predchádzajúcich právnych názoroch a stanoviskách.

7.Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podal žalovaný v zákonnej lehote, preskúmal rozsudok podľa § 379 a § 380 ods.1 CSP ako aj konanie mu predchádzajúce a po vykonanom odvolacom pojednávaní podľa § 385 ods.1 CSP rozsudok ako potvrdil podľa § 387 ods.1 CSP, lebo je vo výroku správny.

8.1.Odvolateľ vo veci uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods.1 písm. b), f) a h) CSP. Odvolací súd po preskúmaní obsahu odvolania konštatuje, že uplatnené odvolacie dôvody sú dané.

8.2.Odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania ale súd nevyhodnotil správne, v dôsledku čoho, nedospel k správnym právnym záverom. Odvolací súd potvrdil rozsudok prvoinštančného súdu, avšak z iných dôvodov, ako ich uviedol súd.

9.Predmetom konania je určenie, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 6590501050, uzavretá medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného 7.9.2015, je bezúročná a bez poplatkov, a že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 244,76 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 5.5.2021 do zaplatenia, prípadne určenia, že zmluva je neplatná.

10.Odvolací súd sa stotožňuje so záverom prvoinštančného súdu uvedenom v bodoch 19. – 26. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia teda, že nepovažuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 6590501050 z 7.9.2015 za neplatnú a rovnako za nepovažoval za neplatné ani dojednanie o vydaní kreditnej karty.

11.Odvolací súd sa nestotožňuje so záverom prvoinštančného súdu, že predmetná zmluva je bezúročná a bez poplatkov z dôvodov uvedených v bodoch 27. – 38. odôvodnenia.

12.Podľa § 9 ods.2 písm. f) z. č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru

13.Súd uviedol, že zmluva neobsahuje údaj o dobe trvania zmluvy, tak ako to vyžaduje § 9 ods.2 písm. f/ z. č. 129/2010 Z. z., ktorý má byť určený počtom dní, týždňov, mesiacov alebo rokov. Úverová zmluva obsahuje vymedzenie do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy.

14.1.K dobe trvania zmluvy sa vyjadril v rozhodnutiach Najvyšší súd SR sp.zn. 2Cdo/69/2020 z 30.11.2021, 7Cdo/242/2021, ktorý vo vzťahu k absencii termínu konečnej splatnosti úveru poukázal prejudikatúru najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/69/2020 z 30. novembra 2021, týkajúcom sa podobnej skutkovej a právnej problematiky najvyšší súd dospel k záveru, že „25. Eurokonformným výkladom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 30. apríla 2018, ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 30. apríla 2018 nemožno od dodávateľov (veriteľov) žiadať, aby v nich uvádzali presný termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. uvádzalo tento pojem („termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“), je za použitia eurokonformného výkladu práva možné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len vyjadruje požiadavku na uvedenie „dĺžky, či doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere“. 26. Podľa názoru dovolacieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona, ktorý je vyjadrený v dôvodovej správe, tak ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje článok 10 ods. 2 písm. c) Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „Smernica“). 27.

Vychádzajúc z účelu Smernice, právnych záverov vyjadrených v Rozsudku, účelu § 9 ods.2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie dovolací súd uzatvára, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je nutné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala okrem doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, aj termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru dokonca v podobe konkrétneho dátumu. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z. z. hovorí o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie v o vzťahu k u každej náležitosti (t. j. k dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a aj termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru) osobitne, ale len vyjadruje požiadavku na uvedenie „doby, či dĺžky trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere“ v súlade s článkom 10 ods. 2 písm. c) Smernice. 29.1. Správnosť vyššie uvedených záverov dovolacieho súdu týkajúcich sa eurokonformného výkladu ustanovenia § 9 ods.2 písm. f) zákona č. 129/2010 (v znení v dobe uzavretia zmluvy, aktuálne ustanovenie § 9 ods. 2 písm. d)) potvrdzuje nielen samotné znenie účinného zákona č. 279/2017 Z. z., ale a j jeho dôvodová správa, v ktorej s a uvádza, že vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnuté so zreteľom na závery vyjadrené v Rozsudku a zabezpečenie súladu so Smernicou. V zmysle Rozsudku zmluva o spotrebiteľskom úvere

musí obsahovať len náležitosti výslovne uvedené v čl. 10 ods. 2 Smernice, a to vzhľadom k tomu, že touto Smernicou sa zabezpečuje úplná harmonizácia v oblasti spotrebiteľských úverov (v článku 22 ods. 1 smernice je uvedené, že „členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice“) Zmluva o spotrebiteľskom úvere môže obsahovať aj prípadné iné zmluvné podmienky zakotvené v čl. 10 ods. 2 písm. u) Smernice, avšak tieto podmienky musia byť individuálne dohodnuté so spotrebiteľom v rámci ich úverového zmluvného vzťahu, ako to vyplýva z bodu 57. Rozsudku. Ustanovenie čl. 10 ods. 2 písm. u) Smernice by sa nemalo podľa bodu 58. Rozsudku vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 Smernice. Ak by predmetné ustanovenie bolo ponechané v zákone č. 129/2010 Z. z., Slovenská republika by išla nad rámec podmienok stanovených Smernicou. Súčasne zákon neobmedzuje veriteľa v tom, aby nad rámec zákona dohodol so spotrebiteľom doplnenie ustanovení, ktoré pomáhajú spotrebiteľovi pochopiť rozsah jeho záväzku. V záujme každého veriteľa, ktorého zámerom je zodpovedné podnikanie a poskytovanie spotrebiteľských úverov, je poskytnutie čo najkomplexnejšieho rozsahu informácií."

14.2. Uvedené rozhodnutia predstavujú ustálenú rozhodovaciu prax najvyššieho súdu a odvolací súd z nich vychádzal. Preto, ak prvoinštančný súd posúdil, že v zmluve absentuje konečná splatnosť a doba trvania zmluvy, nesprávne vec právne posúdil, lebo zákonná požiadavka uvedením termínu konečnej splatnosti 9/2020 je splnená.

15. Podľa § 9 ods. 2 písm. l) z. č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

16. Nesprávny právny záver súd vykonal aj v prípade posudzovania členenia splátok.

17.1. Eurokonformným výkladom § 9 ods. 2 písm. l) zák. č. 129/2010 Z. z., v zmysle ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia sa zaoberal Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí sp.zn. 3 Cdo 146/2017 z 22.2.2018 (a následne aj 3 Cdo 56/2018 zo 17.4.2018).

17.2. Z vyššie citovaného rozhodnutia vyplýva, že zákon č. 129/2010 Z. z. je úplnou transpozíciou Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku. Smernica ako špecifický prameň práva Európskej únie vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli smer sledovaný smernicou prijatím transpozíčných opatrení vo svojom právnom poriadku. Členský štát musí transpozíciu smernice uskutočniť spôsobom plne zodpovedajúcim potrebám jasnosti a určitosti. Na tento účel musia byť ustanovenia smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne sudy musia skúmať, či môžu normu práva Európskej únie transponovanú určitým zákonom vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok smernice nie je absolútny - eurokonformný výklad zákona nemôže nahradiť výslovné znenie zákona; v opačnom prípade by išlo o výklad contra legem. To však nič nemení na tom, že zásada konformného výkladu vyžaduje, aby sa sudy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť (odkaz na rozsudok Európskeho súdneho dvora C-212/07, bod 110).

17.3. Z citovaného rozhodnutia ďalej vyplýva, že rozsudok konštatoval, že smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 smernice. Vychádzajúc zo záveru, že zák. č. 129/2010 Z. z. bola transponovaná smernica 2008/48/ES v celom rozsahu, zámerom zákonodarcu teda bezpochyby nebolo, aby § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. bolo v rozpore s článkom 10 ods. 2 smernice. To je skutočnosť, na ktorú musí vziať zreteľ vnútroštátny súd pri aplikácii § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. Eurokonformným výkladom § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zák. 129/2010 Z. z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ

§ 9 ods.2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“ alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu potrebné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje.

17.4.Z dôvodovej správy k zák. č. 129/2010 Z.z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby § 9 ods.2 písm. k/ tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky. Podľa presvedčenia najvyššieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona, ktorý je vyjadrený v dôvodovej správe, teda § 9 ods.2 písm. k/ zák. 129/2010 Z.z. neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje článok 10 ods.2 písm. h/ smernice (bližšie citované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 146/2017 z 22.2.2018).

17.5.Vychádzajúc z uvedených záverov rozhodnutia najvyššieho súdu v prejednávanej veci a tiež z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo 7.9.2015, nie je možné uzavrieť, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods.2 písm. l/ zák. č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy, preto z tohto dôvodu nejde o úver bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods.1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z. z.

17.6.Dôvody, pre ktoré súd určil spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, neboli správne vyhodnotené, a preto jeho záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru z dôvodu absencie náležitosti podľa § 9 ods.2 písm. l/ zák. č. 129/2010 Z. z. považuje odvolací súd za nesprávny.

18.Podľa § 9 ods.2 písm. k) z. č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

19.K poplatkom spojeným s poskytovaním úveru zaujala stanovisko Národná banka Slovenska na svojom webovom sídle zverejnila zoznam poplatkov, ktoré sa do výpočtu RPMN nezahŕňajú. Medzi tieto poplatky boli zahrnuté poplatky za zmenu zmluvných podmienok na žiadosť klienta, poplatky za nedočerpanie poskytnutého úveru, poplatky za navýšenie úveru, poplatky za expresné spracovanie úveru, poplatky za prevod peňažných prostriedkov súvisiacich so splácaním úveru, poplatky za nepovinné poistenie k úveru, poplatky a sankcie v prípade neplatenia alebo omeškania úveru, notárske poplatky, ktoré vzniknú veriteľovi a z toho dôvodu poplatkov za expresné spracovanie úveru neprestávajú odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov.

20.1.Odvolací súd z obsahu zmluvy zistil, že v bode IV. je prihláška k poisteniu schopnosti splácať splátky pôžičky (poistenie nie je povinné), ktoré neobsahuje možnosť, nepoistiť zmluvu.

20.2.Citovaný článok má len dve možnosti (A – základné poistenie, B - komplexné poistenie).

20.3.Odvolací súd za účelom zistenia, ako mohla žalobkyňa vylúčiť možnosť poistenia zmluva, doplnil dokazovanie, pričom žalovaný uviedol, že mohla uviesť, že nechce uzavrieť zmluvu s takýmto znením.

20.4.Z uvedeného je zrejmé, že žalobkyňa mohla uzavrieť buď zmluvu s poistením alebo neuzavrieť zmluvu. Tvrdenie žalovaného, že poistenie bolo nepovinné je len formálne a zavádzajúce.

20.5.Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa mohla zmluvu uzatvoriť len v znení, ktorého súčasťou je aj poistenie schopnosti splácať úver, toto poistenie nepredstavovalo doplnkovú službu na žiadosť klienta, preto malo byť zahrnuté do výpočtu RPMN.

21.Odvolací súd rovnako poukazuje na Smernice Európskeho parlamentu a rady č. 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, kapitola I čl. 3 písm. g/, podľa ktorého celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o úvere, a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; zahrnuté sú aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí služieb, aby získal úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok; preto možno uzavrieť, že v predmetnej úverovej zmluve nebolo správne uvedené RPMN, pričom ide o obligatórnu náležitosť. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov má zohľadňovať všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Zákonodarcu v záujme poskytnutia ochrany slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom právnom vzťahu teda spotrebiteľovi stanovil prísne obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sprísnil aj tým, že pri údají o RPMN sa podľa vyššie citovanej právnej úpravy musia uviesť všetky predpoklady

použitie na jeho výpočet. V zmluve o úvere je RPMN uvedená nesprávne, keďže do jej výšky nie je zahrnutý náklad - poistenie úveru, ktoré zo zmluvy priamo vyplynulo.

22. Platby poisťného musia byť zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov avšak len v tom prípade, ak poistenie je nevyhnutnou súčasťou úveru. Je totiž nepochybné, že poistenie ako doplnková služba v zmysle § 2 písm. g/ zák. č. 129/2010 Z.z. má byť zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovej čiastky úveru len v prípade, ak podmienkou získania úveru bolo uzavretie zmluvy o poskytnutí takejto doplnkovej služby alebo získanie úveru za ponúkaných podmienok, t.j., ak poistenie úveru bolo povinné.

23. Podľa § 11 ods.1 písm. d) z. č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

24.1. Do RPMN nebolo zahrnuté poisťné plnenie, ktoré byť malo. Žalovaný sa v neprospech a na škodu žalobkyne ako spotrebiteľa odchýlil od zákona o spotrebiteľských úveroch v otázke stanovenia výšky RPMN, čím uviedol spotrebiteľa do omylu. V zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa pritom postačuje len možnosť, aby bol spotrebiteľ uvedený do omylu. RPMN, podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, je sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru. Neuvedením správneho vstupného údaju je výška RPMN vypočítaná neprávne.

24.2. Odvolací súd, preto považoval poskytnutý úver, podľa § 11 ods.1 písm. d) z. č. 129/2010 Z. z., za bezúročný a bez poplatkov a napadnutý rozsudok potvrdil.

24.3. Výška bezdôvodného obohatenia nebola odvolací súd skúmaná, lebo žalovaný je v podanom odvolaní nenamietal.

25. Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

26. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27.1. Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27.2. Podľa § 262 ods.2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

28. O trovách konania odvolací súd rozhodol tak, že žalobkyňu priznal proti žalovanému náhradu v rozsahu 100%, keďže žalovaný nebol v odvolacom konaní úspešný.

29. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej

otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania